

betreft gerationaliseerd worden; in één net scholen bijmaken kan dus in deze gedachtegang enkel gebeuren door studenten van reeds bestaande scholen af te snoepen; dat is dan ook wat in de praktijk al een tijd aan de gang is.

Zonder enige motivering legt het decreet ook vast welke afdelingen binnen het kunstonderwijs per provincie ingericht mogen worden. Deze bepaling houdt o.m. in dat Oost-Vlaanderen geen toelating krijgt om een departement podiumkunst te organiseren: concreet betekent dit dat de afdeling toneel van het Gentse Conservatorium moet verdwijnen. Voor de provincies Brabant en Antwerpen houdt deze rationalisering in het net van het gemeenschapsonderwijs in, dat er een fusie tot stand moet komen tussen het RITCS, het Conservatorium en het Rijkscentrum voor Hoger Kunstonderwijs, wat Brussel betreft en tussen Studio Herman Teirlinck, het Conservatorium, het Hoger Instituut voor Dans en Danspedagogie, de Akademie voor Schone Kunsten en de afdeling binnenhuisarchitectuur van het Hoger Architectuurinstituut van het Rijk, wat Antwerpen betreft. In Brabant zal men dus voor de toneelopleiding moeten kiezen of voor het verder bestaan van het RITCS of voor dat van de toneelafdeling van het Conservatorium; voor de provincie Antwerpen betekent dit of het verdwijnen van Studio Herman Teirlinck of het verdwijnen van de toneelafdeling van het conservatorium.

Dit samengaan van verschillende kunstschole in een soort van superinstututen, leidt onvermijdelijk naar een grotere bureaucratisering van het onderwijs: boven de afdelingsdirecties, verantwoordelijk voor de artistieke gang van zaken, zal een administratief superdirecteur aangesteld worden; weer eens wordt **dat waar het eigenlijk om gaat** - in dit geval de creatieve profilering van een opleiding - ondergeschikt gemaakt aan zakelijke en andere belangen.

Deze tendens komt ook nog tot uitdrukking in een ander aspekt van dit dossier. Slechts sinds korte tijd beschikt het gemeenschapsonderwijs over een eigen inrichtende macht: de Algemene Raad voor het Gemeenschapsonderwijs, kortweg ARGO genoemd. Op centraal vlak is deze reeds operationeel; op lokaal vlak is men bezig deze ARGO's samen te stellen, die vanaf 1 april 1991

in werking moeten treden. Dit wil o.m. zeggen dat -los van het feit of het nieuwe decreet ondertussen gestemd is of niet - b.v. wat Antwerpen betreft, het Conservatorium, de Studio Herman Teirlinck en het Hoger Instituut voor Dans en Danspedagogie bestuurlijk één school worden vanaf 1 april 1991.

De samenstelling van zo'n lokale ARGO gebeurt via een getrappt systeem, waarin een aantal oudstudenten en ouders een aantal leden uit het socio-cultureel milieu coöpteren; hieraan worden enkele studenten van de school toegevoegd alsook enkele leerders en de directeurs van de samensmeltende instellingen. Maar van al diegenen die effectief tot de schoolgemeenschap behoren heeft alleen één van de directeurs één stem; in de praktijk betekent dit dat de beslissingen omtrent alle belangrijke pedagogische materies - o.m. wat het aanstellen van nieuwe leerkrachten betreft - aan de schoolgemeenschap zelf ontsnappen: een op termijn onwerkbaar systeem.

In het nieuwe decreet werd dit probleem onderkend en wordt dan ook meteen weer een andere structuur voorgesteld. Elke school zou een raad van bestuur krijgen alsook een pedagogisch college (een afvaardiging van de leerkrachten) bevoegd of adviserend (dat is vooralsnog niet duidelijk) voor artistiek-pedagogische zaken.

Recent werd bekend dat niet minder dan drie van de huidige directeurs van Hogere Kunstschole in Antwerpen, nl. Kamiel Cooremans van het Conservatorium, Alfons Goris van Studio Herman Teirlinck en Gerard Gaudaen van het Hoger Architectuur Instituut van het Rijk vervroegd pensioen aanvragen, dat ingaat op het einde van het schooljaar 1990-91. Los van de persoonlijke motieven die hieraan ten grondslag liggen, kan men zich niet van de indruk ontdoen, dat een en ander te maken heeft met wat er in het Hoger Kunstonderwijs aan de gang is. De beslissing van deze drie directeurs introduceert, wat de Antwerpse situatie

*Collectie
Oberösterreichisches
Landesmuseum, Linz*